

О. Да знаемъ волѣхъ-тѣ Божіихъ е друго, а да ихъ правимъ е друго. Не ся казува че онзи който разбира що е воля-та Божія, въ вѣки прѣбѣжда, но онзи, който ихъ прави. (1 Іоаниѣ 2; 17). Защото не сѣ праведни прѣдъ Бога слушатели-тѣ на законъ-тѣ, но исполнители-тѣ на законъ-тѣ ще бѣдѣтъ оправдани" Рим. 2; 13.

П. Що отговори Іисусъ на туй искушеніе?

О. Рече му Іисусъ: Пакъ е писано; "Да не искусиши Господа Бога твоего" (Ст. 7.)

П. Дѣ е писано това?

О. Втор. 6; 16.

П. Думы-тѣ отъ Свято-то Писаніе, които діаволь-тѣ говори на Іисуса, противны ли сѣ на думы-тѣ, съ които Іисусъ му отговори?

О. Тѣ не сѣ противны на тѣхъ, но діаволь-тѣ криво ги тълкуваше. Отецъ непрѣстанно пазѣше Іисуса, но ако Іисусъ, безъ нуждѣ, бѣше ся хвърлилъ долу отъ крыло-то на храмъ-тѣ, то щѣше да искуси Бога.

П. Що ся разумѣва отъ тѣзи думы Іисусовы?

О. Отъ тѣхъ ся разумѣва че человекѣ-тѣ само тогава иматъ право да ся надѣхѣтъ на Божіихъ-тѣ помощъ, когато вървятъ по Божіихъ-тѣ заповѣди. Ако тѣ, безъ нуждѣ или за своѣхъ ползѣхъ, турятъ себе си въ опасность съ надеждѣ че Богъ ще ги избави, то искушаватъ Бога.

П. По кой начинъ мнозина искушаватъ Бога?

О. Искушаватъ го, когато ся надѣхѣтъ